

Но гдѣто го нѣма, тамъ е простота, нечестіе, беспорядочность и разореніе. Безъ Него не бива.

2) Ные трѣбува да приімаме Св. Писаніе като наше единствено и вседостаточно правило на вѣрж-тѣ и на поведеніето ни. Трѣбува да вѣруваме всичко, което Св. Духъ ны учи да вѣруваме въ него. И трѣбува да правимъ всичко, което ни ся заповѣдува въ него да правимъ. Ако нѣкой вѣрува, учи, проповѣда и прави нѣща, които сѣ противны на тайнъ святѣ книгѣ, то той вѣрува, учи, проповѣда и прави криво. Всичкы-ты наши мнѣнія и постѣпки-ты ни трѣбува да ся сравняватъ съ Св. Писаніе за да видимъ правы ли сѣ тѣ, или нѣ.

3) Но тая драгоценна книга що ще да ны ползува, ако ѣж не четемъ прилежно, и не ся трудимъ да ѣж разберемъ? Заповѣдь-та на нашъ-тъ Спаситель е: „Испытайте писанія-та.“

Пѣтъ-тъ на спасеніе-то е толкова лесенъ и ясенъ, щото и дѣца-та даже могатъ да го разберѣтъ (2 Тим. 3; 15). Но Св. Писаніе въ всичкѣ-тѣ си высочинѣ и дълбочинѣ надвышава всяко знаніе. Ные можемъ да го четемъ въ всякий-тъ си животъ, и пакъ ще остане много още да учимъ въ него. То е книга Божія.

4) Любовь-та на истинны-ты христіане къмъ Св. Писаніе до когато тѣ живѣятъ ся умножава. (Пс. 119; 97-104). Колкото